

Rädslan för lycksalighet kontra längtan efter den – Energicentrum

Välkomna, alla mina vänner här, som verkligen är välsignade. Välsignelserna är frukten av den styrka och kärlek som alstras av att ni samlas tillsammans för att söka efter sanningen med öppna hjärtan och sinnen. De universella krafterna kan nu nå er, arbeta inom er och slutligen bära sina frukter.

Detta föredrag faller in under temat den mänskliga rädslan för lycksalighet. Vi har naturligtvis diskuterat detta ämne tidigare i olika sammanhang, mina vänner, men allteftersom ni går djupare in i er själva och upptäcker mer av vad som hittills har varit dunkelt, blir det nödvändigt att förstå mer om det. I viss utsträckning har varje människa denna synbarligen meningslösa rädsla. Även om den är meningslös, finns den likväl. Tillsammans med er rädsla finns det en inneboende längtan efter er sanna födslorätt, som utgör ett tillstånd av högsta lycksalighet, storslagen glädje, helt obeskrivligt i det mänskliga språket. Oavsett hur olycklig du är, finns det något inom dig som vet och minns att den här rädslan inte är naturlig. Om denna inre vetskap inte hade funnits, skulle ni i själva verket kunna acceptera frustrationen och avsaknaden med mycket mindre svårigheter, eftersom det olyckliga tillståndets själva natur består av frustrationen att inte ha det man önskar. Varje olyckligt tillstånd bär därför indirekt med sig löftet eller vetskapen om dess motsats. Mänskligheten har från början en ambivalent inställning kring hur livet ska upplevas. En annan ambivalens följer av detta: längtan efter och rädslan för lycksalighet och högsta välbehag.

För vissa människor är rädslan mycket mindre än längtan. Dessa kommer att vara relativt uppfyllda människor vars liv är rika och glädjefyllda, vars förmåga att uppleva välbehag är djup, vars inställning till livet är tillitsfull, positiv och expanderande. De kommer att finna det relativt lätt att övervinna de återstående försvarerna och rädslorna som stänger ute deras fortsatta expansion till ett lycksaligt varande.

Majoriteten av människor är dock mycket mer rädda för lyckan än vad de längtar efter den. De kommer i grunden att vara olyckliga och känna att livet går dem förbi, att det är meningslöst, att de på något sätt går miste om det. Deras förmåga att uppleva välbehag är mycket begränsad; de är avtrubbade, livlösa och fångade i apati. De är misstroga, negativa och drar sig tillbaka från livet. De har ett stort motstånd mot att leta efter orsaken till sitt lidande inom sig. Deras försvar och deras rädsla för att expandera till ett annat medvetandetillstånd och till en ny uppfattning om livet,

får dem att desperat hänga sig kvar vid just det medvetandetillstånd som är ansvarigt för deras klagan gentemot livet. Detta utgör deras huvudsakliga problem.

Slutligen finns det många vars längtan efter och rädsla för lycka är ungefär jämnt uppdelad. De kommer att hitta områden i sina liv där de upplever överflöd, expansion, framgång och uppfyllelse, men det kommer att finnas andra områden där de upplever det motsatta. Ju djupare och ju mer ärligt de sonderar, desto mer uppenbart blir det att det, där de är lyckliga, fria och orädda, finns uppfyllelse, och där de är rädda för det bästa i livet, finns bristande uppfyllelse, vilket fungerar med samma exakthet som en matematisk ekvation. Människor är givetvis helt omedvetna om att de är rädda för vad de mest vill ha. Ju längre bort föremålet för längtan är, desto lättare är det att inte lägga märke till sin rädsla för det. Men när det kommer närmare och du verkligen ifrågasätter dina djupaste reaktioner, kommer du att upptäcka en inre stängning, att du kryper undan från det. Detta kan vara så subtilt att det behövs en ingående granskning för att ta fram det i ljuset.

Jag vet att det är oerhört svårt för dem som ännu inte är djupt bekanta med människans omedvetna och dess natur, att förstå och förnimma rädslan för det mest efterlängtade, det mest åtrådda tillståndet i livet. För dem låter detta verkligen absurt och de kan först lägga en sådan tanke helt åt sidan. Jag säger er dock att om ni går tillräckligt djupt och undersöker era mest subtila reaktioner på uppfyllelse, njutning och expansion med en ärlig och öppen inställning, kommer ni att märka att ni, varhelst det finns minsta risk, är alltför misstroga för att ta den och ni vänder er bort från den och föredrar den uppenbarligen större tryggheten i det grå livet.

När ni väl har funnit denna tendens inom er, har ni tagit ett ansenligt steg mot er egen jagförnimmelse och befrielse. För du är då oerhört medveten om livets verklighet: att dina inställningar, dina dolda tankar och känslor och ingenting annat, skapar ditt öde. Denna upptäckt har en revolutionerande inverkan på individen. Att inte veta detta, gör spändheten och lidandet oändligt mycket större. Man känner sig som ett offer för en fara mot vilken man tror att man måste försvara jaget och fjärmas därigenom ytterligare från den inre sanningens och verklighetens centrum. Man börjar projicera orsakerna till känslan av främlingskapet på den yttre världen, med mindre och mindre lättnad. Oavsett hur välgrundade vissa av dina beskyllningar på andra kan vara, tar det aldrig bort ditt lidande. Oavsett hur mycket du kan kuva andra att inrätta sig under dina önskningar, tar det aldrig bort tomheten du lider av. Så länge du är omedveten om blockeringarna som utestänger dig från det som du medvetet önskar mest, kommer du att känna att livet är utsiktslöst. Du kommer att känna dig hjälplös och oförmögen att mildra smärtan i den saknade uppfyllelsen. Du kommer att vackla mellan självömkan och bitterhet, mellan att projicera ditt missöde på andra och på livet, å ena sidan, och på ett förvrängt sätt skuldbelägga dig själv och känna att du inte förtjänar det bästa av livet å den andra.

Att förstå och uppleva det egna avvisandet av välbehag utgör det första steget för att avlägsna den här blockeringen. Ni slåss dock först undantagslöst mot den här sanningen med all er makt. Det verkar som om ni föredrar att förbli beroende av yttre omständigheter, även om acceptandet av den fullständiga personliga frihetens stora sanning är den mest glädjefyllda upptäckten längs denna väg. När du väl verkligen ser, accepterar och förstår dess fulla inverkan, ser du verkligen att här finns den enda utvägen. Detta oberoendes vackra verklighet kan inte förmedlas till dem som fortfarande slåss mot den.

När människor känner att livet på något sätt kan vara mer än vad de upplever, föser de ofta undan sådana tankar och anammar en cynisk, resignerad livsfilosofi. Men ni, mina vänner, som är här, måste på något sätt känna att ni kan förverkliga mer av livet än vad ni gör. Jag säger därför att som ett första steg, sök efter där du säger nej. Ju mer ansträngd, ju mer tvångsmässig, ju mer angelägen, ju mer otålig den yttre strävan efter uppfyllelsen är, desto säkrare kan du vara på att det under ytan finns ett lika stramt nej som detta angelägna ja på ytan. Angelägenheten på ytan utgör ett lika stort hinder som detta inre nej, för den består av rädsla och misstro orsakade av den omedvetna vetskapen om att detta ja är blockerat inombords. Jag vill dock klargöra att frånvaron av angelägenheten gentemot uppfyllelsen inte innebär att en omedveten blockering är frånvarande. Detta kanske endast innebär en annan personlighetsstruktur; det kan innebära att personen i själva verket har gett upp. När det finns en smärtsam, ängslig angelägenhet, kan den bara slappna av när du upptäcker ditt eget specifika, personliga nej till det du önskar mest.

Jag måste återigen komma tillbaka till personlighetens svårighet när man fortfarande blundar för den egna förnekelsen av uppfyllelsen. Jag har redan nämnt hjälplösheten. Jag nämnde friktionerna och sammandragningarna när skulden för den saknade uppfyllelsen projiceras på yttre omständigheter eller andra människor. Detta skapar djupa invecklingar och förvirringar. Jag måste återigen särskilt understryka att det skapar ett beroende. Om man blundar för sina egna inre hinder och tror att andra eller ödet orsakar ens problem, kan man inte undgå att leva i ett spänt tillstånd där man är rädd för andra och livet. Utifrån praktiskt taget allt jag någonsin har berättat om det mänskliga tillståndet, kommer ni att se att medvetenheten om ens egna hinder avgör allt. Ni kommer då att förstå den sanna innebörden av att vara ansvarig för sig själv.

Jag har här gett er en kort överblick för att koppla ihop dessa idéer med den djupare förståelsen som jag nu önskar förmedla. Låt oss försöka kasta mer ljus på den helt avgörande frågan om varför människor säger detta mystiska nej till att få sina djupaste önskningar uppfyllda, till längtan efter den mest intensiva lyckalighet tänkbara. Vad är det som gör lyckan synbarligen farlig eller oönskad?

I den utsträckning som du avvisar dig själv, kan du inte bära lycka, du kan inte upprätthålla välbehag. Det finns två grundläggande skäl till att man avvisar sig själv. Allt självavvisande faller in under den ena eller andra kategorin.

Det första slaget av självavvisande har sin grund i en mycket krävande mekanism inom dig som, oberoende av dina medvetna rationaliseringar och självbedrägerier, med en inre visdom vet exakt var du bryter mot universella lagar, var du lurar livet och kanske försöker få mer än vad du vill ge. Den vet var du spelar dessa dolda små spel med dig själv och andra, där du bedrar, dramatiserar och förespeglar och inte vågar vara ditt verkliga jag som du råkar vara nu. I detta fall älskar du inte, utan låtsas älska, av dina egna dolda skäl. Nyckeln till universum är verklig kärlek, inte den bindande, klängande kärleken du ofta ger. Verklig, genuin kärlek tillåter frihet och kan acceptera ett nej som ett svar. Falsk kärlek är som ett lass som vill dominera och hålla fast. Det tycks vara lätt att låtsas att det senare utgör det förra, men det inre jaget kan inte luras.

Finns det en brist på generositet i dina känslor? Postulerar du olika uppföranderegler för andra än för dig själv? Alla dessa överträdelser pågår ständigt, utan ditt medvetna sinnes vetskap, eftersom du lyckas stänga ute sanningen och därmed begå den allvarligaste överträdelsen av dem alla. Förespeglarna är så mycket värre än de ursprungliga överträdelserna, på grund av att de förnekar och förfalskar. Detta blir då en dubbel överträdelse, vilket oundvikligen leder till det mest smärtsamma av alla mentala och känslomässiga tillstånd: en dubbel bindning varifrån det inte ser ut att finnas någon utväg, tills den dubbla överträdelsen avtäckts och överges.

Låt oss säga att du är självisk eller att du har ett stråk av grymhet eller att du hatar. Om du låtsas att din själviskhet utgör den sunda versionen av självhävdelse och därigenom rationaliserar den, skapar du ytterligare ett lager av falskhet. Om du endast i hemlighet känner grymheten och hatet och utagerar detta indirekt bakom en fasad som tycks utgöra dess motsats, blir du, utöver dessa överträdelser, även hycklande. Hycklandet behöver inte vara grovt och uppenbart, men dess subtilitet gör det inte mindre giftigt. Om du å andra sidan modigt och ärligt erkänner för dig själv vad som pågår inom dig och rättframt tittar på det, är överträdelsen i stor utsträckning redan övervunnen. Detta beror på att när du accepterar sanningen om dig själv, går du in i ett generellt klimat där sanning råder. Du befinner dig på en plattform varifrån du möjligen kan arbeta dig ut ur överträdelsen i fråga. Men även medan du kämpar, bör du söka en större förståelse och meditera för vägledning och hjälp, så att dina känslor kan förändras spontant. I denna strävan är du samklang med de universella lagarna; du accepterar ditt nuvarande tillstånd, du inrättar inre betingelser som är förenliga med lyckaligheten. Om du har ärligheten att säga "Jag kan inte hjälpa att känna på det här sättet, även om jag vet att jag inte tycker om det och jag vet att det är destruktivt" är du inte bara sannfärdig, utan du skapar utrymme för förändring.

Allting som strider mot kärlekens och sanningens lagar gör organismen oförmögen att upprätthålla lyckans kraftfulla energi. För lycka är verkligen en kraftfull energi. Ett lyckligt tillstånd kräver mer styrka än ett olyckligt tillstånd. Denna styrka kan förvärfvas genom att möta sanningen och göra sig av med illusioner om jaget och livet.

Den andra anledningen till att man avvisar sig själv är inbillade överträdelser, enligt illusoriska normer för fullkomlighet. Perfektionistiska ideal är, som ni vet, synnerligen krävande och rigida. Att de åtljds beror inte på en överdos av moral, utan på att verkliga universella lagar överträds. Perfektionism kommer alltid ur högmod, fåfänga, behovet av att kontrollera andra, förespeglningar och sist men inte minst, rädsla för att stå upp för sina egna känslor och uppfattningar. Perfektionismen innebär kort sagt att man är osann mot jaget utifrån en girighet efter andras beundran och godkännande. Jag behöver inte gå in i ytterligare detaljer, för vi har utan tvekan diskuterat detta tillräckligt tidigare. Det räcker här att inse att närhelst du inte accepterar din mänsklighet, dina nuvarande begränsningar, överträder du en universell lag. När du gör det, är psykets ”klimatbetingelser”, om jag får använda det uttrycket, oförenliga med den lycksalighet du längtar efter.

Allt detta kan förefalla mycket enkelt, men det är det inte. Det dolda självavvisandet och de ännu mer dolda skälen till det, är i själva verket inhöljt i ett stort dunkel när man påbörjar en sådan väg. Människor är vanligtvis endast medvetna om vad de låtsas vara för sig själva. Om de inte kan bära vissa känslor, som är utestängda, tror de verkligen att allt vad de känner och vet om sig själva är allt vad de är. Det är därför inte lätt att ta reda på hur man verkligen fungerar. Det krävs ett nytt fokus och en ny riktning, en ny medvetenhet om de känslomässiga reaktionerna som du var så van vid att släta över. Medvetenheten om överträdelserna av de universella lagarna kommer också att i samma grad avslöja medvetenheten om ditt avvisande av lycka.

Var ni än kan befinna er på denna väg, i början eller kanske innan du ens har påbörjat den eller redan har gjort betydande framsteg i din upptäckt av dig själv, är mitt råd till er alla: I den utsträckning du känner att det fortfarande finns något som inte står rätt till i ditt liv, att du skulle kunna ha mer känslor, uppleva mer intensivt, fortsatt specifikt i den riktning som skisseras i detta föredrag. Upptäck vad du inte accepterar i dig själv, vad du inte gillar och blundar för. Upptäck den dunkla, dolda och samtidigt tillgängliga reaktionen som avvärjer välbehag. Odlä en målmedveten villighet att se vadhelst som fortfarande gäckar dig. Och du kommer att uppleva, steg för steg, var du trycker undan en del av dig själv. Allteftersom du följaktligen upphör att göra det, kommer du att bli bättre rustad att bära lyckliga känslor. Du kommer att utveckla en mycket fin medvetenhet, där du först observerar en subtil inre själsrörelse som drar sig tillbaka när någonting gott dyker upp. Allteftersom du upptäcker detta, kommer du att försvaga ilskan med vilken du beskyller andra, omständigheter, människor, livet självt. Och redan detta avlägsnar en

giftig atmosfär i din psykiska organism, så fullständigt främmande för och oförenlig med den lycksalighet som rätteligen utgör ditt inre hem. Det är därför en och samma sak när du accepterar sanningen om dig själv och accepterar lycka. Dessa två slags acceptans är ömsesidigt beroende av varandra.

Den tredje delen av den interaktiva kärnan, som gör den till en triad, utgör erkännandet av den kraftfulla skapande substans som formar ditt liv på ett sätt som det inte finns någon motsvarighet till. Det finns ingenting som är slumpartat i ditt liv. Det finns inte någon utomstående makt som bestämmer omfattningen av din uppfyllelse, av din fruktbara livsupplevelse eller smärtan, lidandet och frustrationen som du behöver bära. Den bristande uppfyllelsen handlar inte ens nödvändigtvis om självbestraffning, som det i nuläget tolkas som. När de andliga lagarna överträds i den psykiska organismen, skapas det helt enkelt ett klimat som är illa rustat att uthärda lycksaliga, glädjefyllda känslor. Hindret skapas även av att man blundar för sanningen om vad man är och gör och inte förstår följderna av sina inställningar på grund av att det saknas en medvetenhet om tankarnas och känslornas makt. Om du till exempel inte tror att det är möjligt att verkligen vara lycklig, blir det verkligen omöjligt. I detta fall kan du lösa problemet genom att odla en inre vetskap. Och detta är i sin tur bara möjligt när du förlorar rädslan för det egna ansvaret och möter hela sanningen om vem du är just nu.

Varje sanning om dig själv och om skapelsens natur bringar inre trygghet, tillit, oräddhet. Okunnighet skapar rädsla. Rädsla skapar en inre atmosfär som sluter sig och ditt sinne kommer inte att använda den kraftfulla substansen för att skapa mer expansion, utan snarare mer uppstramade försvar.

Lycksalighet är en nödvändighet, för lycksalighet utgör expansion. Du kan inte expandera och använda dina inneboende möjligheter om du inte befinner dig i ett glädjefyllt tillstånd. Expansion och lycksalighet hör samman, på samma sätt som stagnation och frustration hör samman. Att expandera är en självaktiverande process som kombinerar den maskulina och den feminina principen i en fullkomlig harmoni. Om du är rädd för lycksalighet, och därför för expansion, kommer du också att vara rädd för växande och förändring. Människor är i själva verket rädda för sina egna inneboende krafter.

Lycksalighet, välbehag och uppfyllelse kräver den största av alla styrkor. Ett olyckligt tillstånd kräver mycket mindre styrka än ett lyckligt tillstånd. Styrkan kan endast frambringas om du medvetet och specifikt aktiverar och påkallar de gudomliga krafterna inom jaget. Som ett svar på din vädjan, kommer de att hjälpa dig att bli bättre rustad att upprätthålla lycksalighet och vägleda dig så att du inte oavsiktligt, omedvetet, sluter dig för lyckan. En sådan bön är lika viktig som att söka kontakt med de gudomliga krafterna när du befinner dig i omvälvning och kris. När du är

olycklig är det viktigt att du tar tillfället som en meningsfull lärorik upplevelse för att uppnå ett ytterligare växande. För att göra detta, krävs det att du är i kontakt med dina inneboende överlägsna krafter. När du är lycklig är det viktigt att bli mer och mer förenlig med de universella krafterna och att upprätthålla detta tillstånd. Även detta kräver hjälp och vägledning.

Det kan till en början vara särskilt svårt att komma ihåg att använda sådana tillfällen av både kris och lycka för att bli hjälpt, stärkt och inspirerad av den gudomliga kontakten genom att meditera. Ni har kanske redan upplevt dess effektivitet, dess osvikliga svar, dess ofattbara visdom, dess olika lösningar. Ändå, när ni är invecklade i djupa konflikter, ”glömmer” ni helt enkelt. Men det kommer en punkt när det inte längre är svårt att komma ihåg att använda den här kontakten och ni blir mer skickliga på det i svåra tider. Samtidigt som människor knappast någonsin kommer att tänka på att påkalla samma krafter vid alla relevanta tillfällen, är detta för många av mina vänner, som har nått den här tröskeln, verkligen en nyckel.

Innan vi går vidare med era frågor, skulle jag i kväll vilja påbörja ett annat ämne som har en direkt beröring med det jag sa här och som vi framöver kommer att ägna mycket mer tid åt. Alla människor har vissa energicentra i sina psykiska och fysiska organismer. Tiden har kommit när det är absolut nödvändigt för er att bli medvetna om dem. Dessa energicentra är lokaliserade i olika områden i kroppen. De är egentligen inte belägna i er fysiska kropp, utan i den så kallade subtila kroppen, som påverkar de fysiska körtlarna. Även om körtelsystemets funktion är direkt beroende av dessa centra, utgör de i sig inte fysiska organ som kan upptäckas med röntgenstrålar eller genom annan fysisk undersökning. Deras verklighet är psykisk; deras fysiska verklighet kan endast konstateras genom deras verkningar. Varje energicentrum relaterar till en mental inställning. När den mentala inställningen förändras från okunnighet, rädsla, alienation, misstro och fientlighet, till ett öppet, tillitsfullt, sannfärdigt och kärleksfullt tillstånd, öppnar sig dessa energicentra. Öppnandet är en distinkt upplevelse i kroppen, för enheten mellan kroppen, sinnet och anden är just då mycket intim.

Vårt tillvägagångssätt i detta skede måste därför också vara förenande, där hela personligheten ingår. Ni kommer att lära er vissa metoder som gör er medvetna om när ett centrum är öppet och hur man använder dess energi genom att upptäcka motsvarande mentala inställning. Man kan lätt se att det finns ett samband mellan rädslan för njutning och dessa energicentra, för när det finns rädsla, måste dessa centra vara sammandragna och slutna och livskraften kan inte tränga in i dem. När du i ditt inre öppnar dig för njutning, glädje, lycka på alla nivåer av ditt väsen, kommer den öppna, avslappnade inställningen av att ”låta vara” så småningom att öppna dessa centra. Utöver det allmänna arbetet på denna väg för att öka den egen medvetenheten, möta sanningen, upprätta kontakt med de universella krafterna, kommer det att bli nödvändigt för er att bli tydligt medvetna

om förekomsten av dessa centra genom att följa vissa övningar och börja veta hur man aktiverar dem.

Finns det några frågor i samband med det här föredraget?

FRÅGA: Kan du vid denna tidpunkt säga något annat om dessa centra? Var de finns?

SVAR: Det finns ett centrum vid början av ryggraden. Det finns ett annat i solar plexus-området. Ett tredje centrum är beläget vid framsidan av halsen. Ett annat finns vid början av huvudet, på baksidan av nacken, men lite högre upp – mellan nacken och början av huvudet. Ett finns mellan ögonen och det finns ett annat högst upp på huvudet. Dessa utgör de grundläggande energicentrumerna. Vart och ett är kopplat till en mental inställning. Varje centrum bestämmer vissa mentala och känslomässiga sätt att vara. Vartdera har sin egen funktion. Centrumet vid ryggradens början representerar alla fysiska, emotionella känslor – sexualitet, partnerskapskärlek, personlig kärlek. Centrumet vid solar plexus öppnar vägen för kontakten och föreningen med andlig visdom, universella sanningar – och även de opersonliga kärlekskänslorna som är förbundna med den upplevelsen. Att öppna upp detta centrum måste föra dig till sätet för alla dina känslor, vilket vanligtvis föregår en kontakt med det gudomliga, åtminstone i stor utsträckning. Detta är så långt jag kan sträcka mig nu. Det behöver knappast sägas att vad jag här har uttryckt är den mest knapphändiga av sammanfattningar. Mycket mer kommer att komma senare i en serie föredrag.

FRÅGA: Kommer det fysiska arbetet att vara kopplat till att bryta igenom de slutna centrumerna?

SVAR: Ja, absolut. Det fysiska arbetet har en hel del att göra med det, eftersom det specifikt hanterar blockeringar i kroppen. Så länge det finns blockeringar i antingen kroppen eller känslorna eller tankarna, kan dessa centra omöjligt öppna sig. Utöver detta, kommer andra metoder senare att upprättas. Saken är den att dessa centra kan börja brytas igenom först när en viss grad av självkännedom har uppnåtts, efter att vissa grundläggande motstånd, rädslor, mentala, känslomässiga och fysiska blockeringar har avlägsnats. Först då kommer detta nya tillvägagångssätt att ta sin början. Innan dess skulle det vara helt omöjligt. Om man skulle försöka sig på det genom konstlade medel, eller genom mekaniska medel, skulle ett sådant försök till och med vara farligt. Det är dock helt tryggt att öppna upp dessa centra när personligheten väl är stadigt jordad i verkligheten, i kärlek, i ett tillstånd fritt från rädsla och försvar. En viss grundläggande jagförnimmelse måste uppnås för att kunna använda all tillgänglig andlig energi. Det fysiska arbetet utgör en aspekt av förberedelsen. Allteftersom vi närmar oss själva energicentrumerna kommer vi, utöver de olika arbetsnivåerna som vi nu använder, att ägna oss åt vissa nya tillvägagångssätt, till exempel att kombinera andning tillsammans med meditation.

FRÅGA: Kan du ytterligare kommentera dessa centra i relation till energiers rörelse? Laddar de, laddar de ur?

SVAR: Jag ska, som jag nämnde, kommentera ämnet mycket mer i framtiden. Nu ska jag säga detta: När en människa är helt självförverkligad kan dessa centra fungera optimalt eftersom flödet då inte hejdas. Laddning och urladdning äger rum i en självupprätthållande, oavbruten inre rörelse – precis som allting i skapelsen är föremål för samma rörelser och lagar. Rörelsen skapar en enorm lycksalighetskänsla som inte kan beskrivas. Den utgör det mest intensiva välbehag på alla nivåer – fysiskt, emotionellt, intellektuellt, andligt. De flesta människor blir aldrig riktigt laddade av dessa centra. De som blir laddade, blir det endast flyktigt och i en relativt liten grad under exceptionella tillstånd i sina liv. De flesta människor befinner sig vanligtvis i ett sammandraget tillstånd på grund av att deras centra är slutna. Era missuppfattningar, rädslor och negativiteter skapar denna sammandragning. Det är varje inkarnerad individs uppgift att upptäcka sanningen i dessa lagar och tillämpa dem på sig själv. När självbedrägerier upphör, inträder en djup avslappning, ett flöde börjar, ett oförsvarat tillstånd tar över som gör personligheten ”laddningsbar”, om jag får använda det uttrycket. Här är ett annat sätt att försöka förmedla fakta som nästan inte går att förmedla: Föreställ er den medvetna, fungerande personligheten som ett övergripande centrum. Föreställ er den som en planet. Föreställ er sedan det universella andliga jaget som ett annat centrum, fritt från tid och rum, centrumet för allting som någonsin har levt och någonsin ska leva – en enorm planet, så enorm att den är samma för allt och alla. Helt självförverkliga individer är parallella med, exponerade av och rör sig runt detta andliga centrum. De befinner sig alltid inom dess synfält och inflytande. Bådas rörelser är fullständigt samordnade.

Men de flesta människor befinner sig nästan alltid på avvägar från centrumet, deras personlighetsplanet exponeras inte av och ligger utanför den andliga planetens synfält. Ibland rör sig personlighetscentrumet något mot det andliga centrumets synfält, som är beständigt och bara rör sig inom sig självt, så att säga. Ibland rör sig personlighetscentrumet in i, vid andra tillfällen ut ur det universella fältet. Styrkan, sanningen, kärlekskänslorna, känslan av att vara levande – eller bristen på dem – är avhängiga denna rörelse. När självacceptans, sannfärdighet, positiva förhållningssätt råder, ställer du mer in dig i medvetenhet, tillit och kärlek och blir mer som det universella livscentrumet; då inträffar konvergensen. Det fullständiga självförverkligandet gör att de två blir ett. Personlighetscentrumet är först parallellt, täckt, laddat, levandegjort av det andliga centrumet, tills det absorberas av det. Detta innebär inte att jaget upplöses, som många felaktigt tror. För allt liv finns i själva verket i det andliga centrumet, som levandegör resten. Döden innebär en separation från centrumet, så att dess ljus inte längre kan lysa på personligheten och fylla det med sin energi.

Låt mig välsigna var och en av er här med den stora styrkan som har framkallats mer och mer av många av er som verkligen har kommit en lång bit. Gläd er i vetskapen om att livet i grunden är det mest goda och glädjande faktum. Det är ett ständigt, beständigt, oföränderligt faktum som ingen separation, oavsett hur stor, från det andliga centrumet kan förneka. I slutändan måste ni komma till den sanningen. Var Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24